

Слугиня.

Разказъ отъ М. Кантъ.

— Ставай, Маро! Нечувашъ ли, господарката звъни? Маро! Господи, защо туй момиче тъй дълбоко спи? Маро, Маро!

Най-сетнѣ готвачката Еленка успѣ да разбуди дълбоко спещето момиче. Мара седна, избѣбра нѣщо и почна да си трие очитѣ. Страшно ѝ се спѣше.

— Колко е часътъ?

— Петъ.

— Петъ ли? — Значи тя спа всичко три часа. Тя събра и изми сждоветѣ въ единъ и половина. Прѣзъ вечеръта, както това често става, господарътъ ѝ имаше гости, а освѣнъ това, двѣ нощи прѣди това тя не бѣше спала, тъй като господарката ѝ бѣше на сватба, а тя трѣбваше да бави Лилка, която бѣше капризно дѣте, и не искаше да се задоволи съ смукане на захаръ. Чудно ли е слѣдъ това, че толкова ѝ се спѣше?

Мара бѣше на тринадесетъ години. Всѣка сутринъ тъй я болѣха краката, че тя едва стѣпваше на тѣхъ. Еленка, която спѣше съ нея на единъ криватъ, казваше, че това е защото расте, и я съвѣтваше да си пустне отъ краката кръвъ, но Мара се боеше, защото щѣло да я боли. Освѣнъ това, краката ѝ и безъ това бѣха тъй слаби! Когато спѣше, не я болѣха, но щомъ си отворѣше очитѣ, започваше болестъта да я мжчи.